

var for mig et Bærfel om, at det stod farligt til med denne Sag. Nu forekommer det mig vel, at de to ærede Lollandfke Rigsdagsmænd ere, for at faae deres Bane, villige til at sluge en hel Del, men de maa ikke tage os Andre ilde op, at vi ere noget betænkelige ved at gjøre det første Skridt paa en Bane, der kan føre til store Ulykker. Jeg støtter af ganske Hjerter det Forslag, som er kommet frem, og som er det eneste Middel til at faae dette Lovforslag — siden dette Punkt nu er bragt paa Bane — i en saadan Skikkelse, at vi kunne lade det gaa fra os. Skulde Forslaget om Udvalgs Nedsættelse blive forkastet, saaledes at vi kom til at stemme over Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, vilde jeg efter det nu Fremkomne stemme imod det, skjøndt jeg af ganske Hjerter ønsker, at dette Foretagende maa komme i Stand.

Scavenius: Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Nee) gjorde nogle Bemærkninger, som jeg, hvad denne Sag angaar, er enig med ham i. Jeg had kun om Ordet for at udtale, at efter min Mening er der en stor Forskjel paa de to Ting: at tilstede et rent Pengeinstitut, selv om det har sit Sæde her i Landet, at have fremmede Bestyrere, og faa at tillade, at en Jernbane, som har en overordentlig stor militær og politisk Betydning, bestyres af Fremmede. Hertil kan jeg ikke være med, og jeg vil derfor støtte Forslaget om, at der nedsættes et Udvalg i denne Sag.

Frederiksen: Det ærede Medlem, der staar tæt ved mig (Nee), tillod sig at tale om „den lollandfke Rigsdagsmand“ i Forbindelse med denne Bane, ligesom en anden æret Taler tillod sig at sætte min Diskussion under Behandlingen af Lovforslaget om Landmændsbanken i Forbindelse med min Stilling til denne Bank. Jeg frabeder mig den Slags Gentydninger, navnlig, naar man ikke er i Stand til at vise, at de Grunde, jeg anfører, ikke ere rigtige. Fordi jeg paa anden Maade staar i en fjern Forbindelse med denne Sag — nemlig forsaavidt som den vedrører den Landsdel, hvor jeg er valgt —, er det ikke

rigtigt at fremsætte slige Udtalelser, med mindre man i alt Fald kan paavise, at det, jeg har sagt, ikke er rigtigt. Jeg tillader mig atter at fremhæve, at der ikke synes at være tilstrækkelig vægtige Grunde til at nedsætte Udvalg. Det samme Spørgsmaal forelaa ved 1ste Behandling, da det blev foreslaaet at henvisse Sagen til Udvalg, og da fandt Thinget ikke, at der var Anledning dertil. De samme Spørgsmaal, som her ere blevne fremdragne, have jo allerede tidligere foreligget for dette Thing og for de ærede Medlemmer, der nu fremsætte deres Indvendinger imod Forslaget. Det er ikke nogen ny Sag. Saaledes som det er fremhævet af den høitærede Indenrigsminister er det med nogle smaa ringe Modifikationer, der nu ere komne ind, ganske det samme, som vi tidligere gjentagne Gange have vedtaget. Det er kun en lille Forandring i den Bemærkning, Regjeringen ønsker, og jeg kan ikke se, at denne Smule Forandring berettiger til at fremstille saa store Farer, som man her har tilladt sig at stille i Udsigt. Allermindst kan jeg forstaa, hvad der er sagt om de forventede tydske Medlemmer. Jeg kan ikke fatte, at man kan vente at faae en Jernbane gennem Holsten uden at have med sig flere at gjøre. Jeg siger „gennem Holsten“, thi det er ikke Jernbanen alene over Faldster og Lolland, men over Faldster og Lolland i Forbindelse med en Dampfærges over Selmernfund og en ny Jernbane gennem Holsten, som vi ønske, og som skulde være af sær Betydning for Danmark. Naar man vil stride til et stort Anlæg, der i sin nødvendige Fortsættelse maa strække sig gennem et andet Land, kan man selvfølgelig ikke undgaa at have med dette andet Land at gjøre.

Formanden: Forhandlingen angaaende Udvalgs Nedsættelse turde her maasse passende kunne standse. Der er imidlertid Ingen, som har begjert Ordet, og hvis heller Ingen begjærer det, vil Forhandlingen være sluttet, uden at Afstemning derover bliver fornøden.

Da Ingen ønskede at udtale sig, gif man til Afstemning, hvorved: